

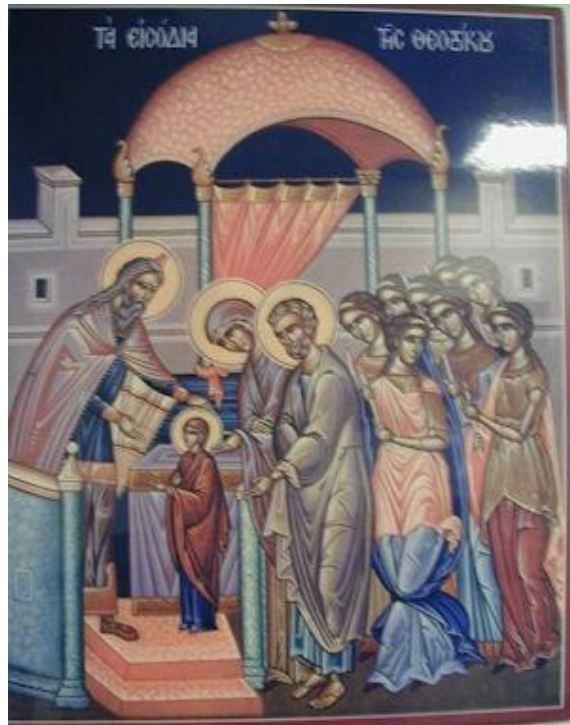
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**ВВЕДЕННЯ У ХРАМ
ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ**

**THE ENTRANCE OF THE
THEOTOKOS INTO THE
TEMPLE**

**L'ENTRÉE DE LA
THEOTOKOS DANS LE
TEMPLE**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

«Вона – Оселя Небесна» (Уривок з Кондака Свята)

На 4-го грудня (відповідає 21-му листопада за юліанським календарем) Церква відзначає Свято Введення у Храм Пресвятої Богородиці. Це Свято – одне з Дванадцятьох Великих Свят на церковному календарі, а між ними одне з чотирьох на честь Богородиці.

Цю подію не описують у Новому Завіті. Натомість її знаходимо в Протоєвангелії Св. Якова, книзі апокрифічній, що користалася великою популярністю у ранніх віках Церкви.

Згідно з переданням, якого записує цей твір, Марію привели до Храму в Єрусалиму маленькою дівчинкою її старі батьки, Йоаким і Ганна, щоб там вона виховувалася. Таким чином вони сповнили свою обітницю, що наколи б Бог поблагословив їх дитинкою, то вони її посвятять Йому, а не

затримають, щоб доглядала їх у старості.

Маленьку Марію зустрів її родич, Первосвященик Захарій, який потім у *своїй* старості мав стати батьком Св. Івана Предтечі (якого часто звать і Хрестителем). Всі здивувалися, як дівчинка побігла по доволі стрімких сходах до місця Святеє Святих, де сам Первосвященик мав входити тільки раз у рік, добре підготовивши себе.

Божа Присутність пробувала там у сьайві, і непідготований, грішний чоловік міг би сконати зустрівши цю Присутність, хоч і носив би він гідність Первосвященика. Через це він завжди мав навколо пояса довгого шнура, а на облаченню були дзвіночки. Якщо б довго не звучали дзвіночки, його помічники мали б потягнути за шнур, і якщо сталася трагедія, вони б могли витягнути його тіло зі Святеє Святих і не ризикувати тією ж долею, що спіткала його.

Маленька Марія почувалася зовсім вільно у цьому найсвятішому місці і приходили до неї послужити її там і Архангел Гавриїл і інші Анголи. Бо ж, бачите, вона сама ставала живим Храмом, місцем де Бог почне жити між людьми, як між іншими Пророками провістив Св. Пророк Єзекіїль: «І буде місце Мого пробування над ними, і Я буду їм Богом, а вони Мені будуть народом.»(Єзекіїль 37:27).

Це Свято входить у підготовку до «зимової Паски», тобто до Свята Народження Господа, Бога й Спаса нашого Ісуса Христа. Таку назву дав йому бл. п. Протопресвітер Олександр Шмеман, щоб окреслити славу й радість Свята, як його святкують ті, що проживають у північній півкулі землі.

Маленька дівчинка Марія входить у Святеє Святих і в повноті часу стає, як висловлюється о. Тома Гопко: «'живим Святеє Святих', тією, в якій Христос формується, творячи таким чином її, і всіх, хто вірою - одне з нею, 'небесною оселею'».

Той, Кого Присутність пробувала в Святому Святих у Єрусалимі, входить у світ через Марію, як Немовлятко, повністю залежний, як і кожне немовлятко, від любові та ласки тих, котрі дбають за Ним. Ми святкуємо цю ж подію на Свято Різдва, яким завершується час Різдяного Посту, Пилипівки.

Ця Дитинка – Сам Христос Господь. Його Мати, Богородиця Марія, і Його Опікун, Праведний Йосип Обручник, по Божій ласці досконало сповнюють своє покликання. А Він також у повноті часу досконало сповнює і Своє покликання. Його місія продовжується у Церкві. О. Тома Гопко так описує цю місію: «Ми всі створені для того, щоб стати живими храмами Божими. Ми створені для того, щоб бути оселями Його слави. Ми всі створені на Його образ і подобу, щоб бути помешканнями Його Присутності». Амінь.

THE ENTRANCE OF THE THEOTOKOS INTO THE TEMPLE

“She is the heavenly Tabernacle” (From the Kontakion)

On December 4 (corresponds to November 21 on the Julian calendar) the Church celebrates the Feast of the Entrance (or Presentation) of the Most Holy Theotokos into the Temple. It is one of the Twelve Great Feasts on the Church Calendar, one of four dedicated to the Theotokos.

This event is not recounted in the New Testament. Instead the account is found in the Protoevangelion of James, an apocryphal book which was very popular in the early centuries of the Church.

According to the tradition recorded by this work, Mary, as a little girl, was brought to the Temple in Jerusalem by her aged parents, Joachim and Anna, to be raised there. They thus fulfilled a vow they had made that if God would bless them with a child, this child would be dedicated to Him, rather than kept to look after them in their old age.

Little Mary was greeted by a kinsman, the High Priest, Zechariah, who was later, in *his* old age, to become father of St. John the Forerunner (commonly known as the Baptist). To everyone's astonishment the toddler ran up the steep steps which led to the Holy of Holies, where he, as High Priest, could only enter once a year, having prepared himself with great diligence.

The Presence of God dwelt there in bright glory and an unprepared,

L'ENTRÉE DE LA THEOTOKOS DANS LE TEMPLE

«Elle est le Tabernacle céleste» (de la Kontakion)

Le 4 décembre (corresponds au 21 novembre sur le calendrier julien), l'Église célèbre la fête de l'Entrée (ou Présentation) de la Très Sainte Mère de Dieu dans le Temple. Elle est l'une des douze grandes fêtes sur le calendrier Église, l'une des quatre dédiées à la Mère de Dieu.

Cet événement n'est pas raconté dans le Nouveau Testament. En revanche, le compte se trouve dans le Protévangile de Jacques, un livre apocryphe qui était très populaire dans les premiers siècles de l'Église.

Selon la tradition rapportée par cette œuvre, Marie a été amenée comme une petite fille, au Temple de Jérusalem par ses parents âgés, Joachim et Anne, pour y être soulevée. Ils ont accompli ainsi un vœu qu'ils avaient fait de sorte que si Dieu les bénit avec un enfant, cet enfant sera consacré à Lui, plutôt que de le garder pour s'occuper d'eux dans leur vieillesse.

La petite Marie a été accueillie par une parenté, le Grand-Prêtre, Zacharie, qui plus tard, dans son vieil âge, deviendrait père de Saint-Jean le Précurseur (plus connu sous le nom de «Baptiste»). Au grand étonnement de tout le monde, l'enfant monta les marches qui ont

sinful man might simply die upon encountering this Presence, even if he did bear the dignity of High Priest. For this reason he would have a long chord about his waist and little bells on his vestments. Should the bells cease ringing for a lengthy period of time his assistants would pull on the chord and, if the tragedy had occurred, his body could be pulled out of the Holy of Holies without the assistants' encountering the same fate.

Little Mary was perfectly at home in this holiest of places and was ministered to by the Archangel Gabriel and other Angels. For you see, she herself was becoming the living Temple, the place where God would dwell among humans, as Ezekiel, among others had prophesied: "My tabernacle also shall be with them; indeed I will be their God, and they shall be My people" (Ezekiel 37:27).

This Feast is part of the preparation for the "winter Pascha", the Feast of the Nativity of our Lord, God and Saviour Jesus Christ. That term was coined by Protopresbyter Alexander Schmemmann of blessed memory to describe the glory and joy of the Feast as celebrated by those of us who live in the Northern Hemisphere.

The little girl, Mary, enters the Holy of Holies and in the fullness of time becomes, as Fr. Thomas Hopko puts it, "the 'animated Holy of Holies', the one in whom Christ is formed, thereby making her, and everyone who is one with her in faith, the 'abode of heaven'".

The One Whose Presence dwelt in the Holy of Holies in Jerusalem, through Mary, comes into the world as a Baby, entirely dependent (as

conduit au Saint des Sainte, où même lui, même comme Grand-Prêtre, ne pouvait entrer qu'une fois par année, après s'être préparé avec beaucoup de diligence.

La Présence de Dieu demeurait là dans une gloire lumineuse et un homme pécheur qui ne s'est pas préparé pourrait tout simplement mourir en rencontrant cette Présence, même s'il a fait porter la dignité de grand prêtre. Pour cette raison, il aurait une longue corde autour de sa taille et de petites cloches sur ses vêtements. Si les cloches cessaient sonnées pendant une longue période de temps, ses assistants tiraient sur la corde et, si la tragédie avait eu lieu, son corps pourrait être retiré du Saint des Saints sans que les assistants rencontrassent le même sort.

La petite Marie était parfaitement à l'aise dans ce plus saint des lieux et est desservie par l'Archange Gabriel et les autres anges. Car voyez-vous, elle a été de plus en plus le Temple vivant, le lieu où Dieu veut habiter parmi les humains, comme Ezéchiel, entre autres avaient prophétisé : «Ma demeure sera parmi eux; je serai leur Dieu, et ils seront mon peuple.» (Ezéchiel 37:27).

Cette fête fait partie de la préparation de «l'hiver Pâques», la fête de la Nativité de notre Seigneur, Dieu et Sauveur Jésus-Christ. Ce terme a été inventé par Protopresbytre Alexandre Schmemmann de mémoire bénie pour

are all babies) upon the love and kindness of those who care for Him (and them). We celebrate His coming on the Feast of the Nativity, which fulfils the time of the Advent Fast.

This Baby is Christ the Lord Himself. His Mother, Mary the Theotokos ("She who bears God"), and His Guardian, St. Joseph the Betrothed, by God's grace fulfill their vocation to perfection. He, too, in the fullness of time perfectly accomplishes His vocation. His mission continues in the Church. Fr. Thomas Hopko describes this mission thus: "We are all made to be living temples of God. We are all created to be dwelling places of His glory. We are all fashioned in His image and likeness to be abodes of His presence". Amen.

décrire la gloire et la joie de la fête aussi célèbre par ceux d'entre nous qui vivent dans l'hémisphère nord.

La petite fille, Marie, pénètre dans le Saint des Saints et dans la plénitude du temps devient, comme le père Thomas Hopko dit, «le 'Saint des Saints animé', celle en qui le Christ soit formé, ce qui fait d'elle, et de tout le monde qui est un avec elle dans la foi, la 'demeure du ciel'».

Celui dont la Présence a demeuré dans le Saint des Saints à Jérusalem, par Marie, vient au monde comme un Bébé, entièrement dépendant (comme le sont tous les bébés) sur l'amour et la bonté de ceux qui s'occupent de Lui (et d'eux). Nous célébrons sa venue dans la Fête de la Nativité, ce qui remplit le temps de jeûne de l'Avent.

Ce Bébé est le Christ le Seigneur Lui-même. Sa mère, Marie, la Mère de Dieu («Celle-qui- porte-Dieu»), et Son gardien, Saint-Joseph-le-Fiancé, par la grâce de Dieu, accomplissent leur vocation à la perfection. Lui aussi, dans la plénitude des temps accomplit parfaitement Sa vocation. Sa mission se poursuit dans l'Église. P. Thomas Hopko décrit cette mission ainsi: «Nous sommes tous faits pour être les temples vivants de Dieu. Nous sommes tous créés à devenir les lieux de Sa gloire. Nous sommes tous donné une forme à Son image et à Sa ressemblance pour être Demeures de Sa Présence». Amen.

